Bundes-Gesetzblatt

des

Norddeutschen Bundes.

Zbiór praw

dla

Związku północno-niemieckiego.

№ 21.

(Nr. 123.) Gesetz, betreffend die Schließung und Beschränkung der öffentlichen Spielbanken. Vom 1. Juli 1868.

Wir Wilhelm, von Gottes Gnaden König von Preußen ꝛc.

verordnen im Namen des Norddeutschen Bundes, nach erfolgter Zustimmung des Bundesrathes und des Reichstages, was folgt:

§. 1.

Oeffentliche Spielbanken dürfen weder konzessionirt noch geduldet werden.

§. 2.

Die gegenwärtig konzessionirten Spielbanken werden, soweit ihre Schließung in Gemäßheit der Landesgesetze nicht früher eintritt, mit Ablauf der Zeit, für welche die Konzession ertheilt ist, spätestens aber am 31. Dezember 1872., geschlossen. Eine frühere Schließung kann durch Verordnung des Bundespräsidiums entweder allgemein oder in Beziehung auf einzelne Spielbanken ausgesprochen werden.

(No. 123.) Prawo, tyczące się zamknięcia i ograniczenia publicznych domów gry. Z dnia 1. Lipca 1868.

My Wilhelm, z Bożéj łaski Król Pruski i t. d.

rozporządzamy w imieniu Związku północno-niemieckiego, po przyzwoleniu rady związkowéj i parlamentu, co następuje:

§. 1.

Publiczne domy gry nie powinny być ani koncesyonowane, ani cierpiane.

§. 2.

Koncesyonowane obecnie domy gry, jak daleceby ich zamknięcie na mocy ustaw krajowych pierwéj nie nastąpiło, zamkną się z upływem czasu, na który koncesya udzielona, najpóźniéj zaś 31. Grudnia 1872. Rychlejsze zamknięcie może rozporządzeniem prezydyum związkowego bądź to powszechnie bądź pod względem pojedynczych domów gry być orzeczoném.

Ausgegeben zu Berlin den 7. Juli 1868.

Wydany w Berlinie dnia 7. Lipca 1868.

Bei allen Banken ist das Spiel an Sonn- und Feiertagen mit dem Tage verboten, an welchem dieses Gesetz in Geltung tritt.

§. 3.

Mit dem Tage der Schließung sind die bestehenden Spielpachtverträge und Konzessionen aufgehoben; Entschädigungsansprüche wegen des in Folge der Schließung einer Spielbank oder in Folge der Beschränkung des Spiels entgehenden Gewinns finden nicht statt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Bundes-Insiegel.

Gegeben Schloß Babelsberg, den 1. Juli 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Gr. v. Bismarck-Schönhausen.

Po wszystkich domach gry zakazaném jest granie w dni niedzielne i świąteczne począwszy od dnia, w którym to prawo nabierze mocy obowięzującéj.

§. 3.

Z dniem zamknięcia znoszą się istniejące kontrakty co do dzierzawy gry i koncesye; pretensye indemnizacyjne względem zysku minionego w skutek zamknięcia domu gry lub w skutek ograniczenia gry nie mają miejsca.

Na dowód Nasz własnoręczny podpis i pieczęć związkowa.

Dan na zamku Babelsberg, dnia 1. Lipca 1868.

(L. S.) Wilhelm.

Hr. Bismarck-Schoenhausen.

(Nr. 124.) Telegraphen-Vertrag zwischen dem Norddeutschen Bunde und Luxemburg. Vom 25./28. Mai 1868.

Nachdem das Präsidium des Norddeutschen Bundes und die Königlich Großherzoglich Luxemburgische Regierung übereingekommen sind, gleichmäßige Festsetzungen für den wechselseitigen telegraphischen Verkehr zwischen den beiderseitigen Ländergebieten zu vereinbaren, haben dieselben Bevollmächtigte ernannt, und zwar:

das Präsidium des Norddeutschen Bundes:

den General-Telegraphendirektor, Oberst à la suite des Ingenieurkorps, Franz von Chauvin, Ritter des Rothen Adler-Ordens zweiter Klasse ꝛc.;

die Königlich Großherzoglich Luxemburgische Regierung:

den Dr. Jean Pierre Föhr, Offizier des Königlich Großherzoglichen Ordens der Eichenkrone, Ritter des Königlichen Rothen Adler-Ordens zweiter Klasse, Allerhöchstihren Geschäftsträger am Königlich Preußischen Hofe,

welche, mit Vorbehalt der Genehmigung der beiderseitigen Hohen Vollmachtgeber, folgenden Vertrag geschlossen haben:

Art. 1.

Für die telegraphische Korrespondenz zwischen Stationen im Telegraphengebiete des Norddeutschen Bundes und Stationen im Großherzogthum Luxemburg soll der gegenwärtig für den internen Verkehr im Norddeutschen Bunde eingeführte Gebührentarif zur Geltung kommen.

(No. 124.) Traktat tyczący się telegrafii pomiędzy Związkiem północno-niemieckim a Luksemburgiem. Z dnia 25./28. Maja 1868.

Prezydyum Związku północno-niemieckiego i rząd królewski wielko-księski luksemburski postanowiły zjednoczyć jednakowe ustanowienia co do wzajemnego obrotu telegrafowego pomiędzy obustronnemi terytoryami i mianowały tym końcem pełnomocnikami, i to

prezydyum Związku północno-niemieckiego:

generalnego dyrektora telegrafów, pułkownika à la suite korpusu inżynierów, Franciszka v. Chauvin, kawalera orderu Orła Czerwonego drugiéj klasy i t. d.;

rząd królewski wielko-księski luksemburski:

Dr. Jean Pierre Foehr, oficera królewsko-wielko-księskiego orderu Korony Dębowéj, kawalera królewskiego orderu Orła Czerwonego drugiéj klasy, Swego sprawnika na dworze królewsko-pruskim,

którzy, z zastrzeżeniem ratyfikacyi obustronnych dostojnych mocodawców, następujący zawarli traktat:

Art. 1.

Co do korespondencyi telegraficznéj pomiędzy stacyami w obwodzie telegrafowym Związku północno-niemieckiego a stacyami we wielkiém księstwie luksemburskiém ma wnijść w życie taryfa należytości zaprowadzona obecnie dla obrotu wewnętrznego w Związku północno-niemieckim.

Die zu berechnenden Beförderungsgebühren werden nach diesem Tarif durch Entfernung und Wortzahl bestimmt.

Für die Bemessung der Entfernungen ist folgendes System in Anwendung gebracht.

Der Längenabstand zwischen je zwei Breitengraden wird in fünf gleiche Theile und der Breitenabstand zwischen je zwei Längengraden in je drei gleiche Theile eingetheilt. — Durch Verbindung der betreffenden Theilungspunkte vermittelst gerader Linie wird jede von zwei Längen- und zwei Breitengraden begrenzte Fläche in funfzehn viereckige Theile, Taxquadrate genannt, zerlegt.

Die Gebühren für einfache Depeschen von zwanzig Worten betragen:

a) bei der Beförderung zwischen Stationen eines und desselben Taxquadrats unter einander, ferner zwischen eben denselben und solchen Stationen, welche innerhalb der nächsten, das Taxquadrat umgebenden vier Quadratringe belegen sind (1 Zone Entfernung). 5 Sgr.,

b) bei der Beförderung zwischen Stationen des Taxquadrats und den außerhalb des Bereichs ad a., aber innerhalb der weiteren das Taxquadrat umgebenden eilf Quadratringe belegenen Stationen (2 Zonen Entfernung) .... 10 „

c) bei der Beförderung zwischen Stationen des Taxquadrats und allen übrigen außerhalb der Bereiche ad a. und b. belegenen Stationen (3 Zonen Entfernung) .... 15 „

Diese Gebühren erhöhen sich bei längeren Depeschen in der Art, daß dieselben für weitere zehn Worte oder einen Theil von zehn Worten um die Hälfte steigen.

Mające się obliczać należytości ekspedycyjne wyznaczają się na mocy taryfy téjże według odległości i ilości słów.

Co do wymiaru odległości wprowadzono w użycie system następujący.

Przedział długości pomiędzy co dwoma stopniami szerokości dzieli się na pięć równych części a przedział szerokości pomiędzy co dwoma stopniami długości na co trzy równe części. — Przez połączenie odnośnych punktów podzielnych za pomocą prostych linii rozkłada się każda przestrzeń, ograniczona dwoma stopniami długości i dwoma stopniami szerokości, na piętnaście czworobocznych części, zwanych Kwadraty taksacyjne.

Należytości od pojedynczych depesz dwudziestu słów wynoszą:

a) u ekspedycyi pomiędzy stacyami jednego i tego samego kwadratu taksacyjnego ze sobą, daléj pomiędzy temiż a stacyami takiemi, które położone są wśród najbliższych, kwadrat taksacyjny otaczających czterech promieni kwadratowych (1 strefa odległości) .... 5 sgr.,

b) u ekspedycyi pomiędzy stacyami kwadratu taksacyjnego a stacyami położonemi po za obrębem ad *a*., atoli wśród dalszych, kwadrat taksacyjny otaczających jedenastu promieni kwadratowych (2 strefy odległości) .... 10 »

c) u ekspedycyi pomiędzy stacyami kwadratu taksacyjnego a wszelkiemi innemi, po za obrębem ad *a*. i *b*. położonemi stacyami (3 strefy odległości) .... 15 »

Należytości te u dłuższych depesz zwyższają się za dalsze dziesięć słów lub część dziesięciu słów o połowę.

Art. 2.

Die Beförderungsgebühren für die zwischen den Telegraphenstationen des Norddeutschen Bundes einerseits und den Telegraphenstationen des Großherzogthums Luxemburg andererseits zur Auswechselung kommende telegraphische Korrespondenz werden wie folgt zur Vertheilung gebracht.

Die Gebühren für Eine Zone Entfernung verbleiben den Verwaltungen der Aufgabestationen.

Von den Gebühren für zwei und drei Zonen erhalten:

der Norddeutsche Bund zwei Drittel,

das Großherzogthum Luxemburg ein Drittel.

Die Gebühren für Weiterbeförderung über die Telegraphenlinie hinaus, für poste restante Depeschen, für Seedepeschen, für Abschriften, sowie die Vervielfältigungsgebühren fallen derjenigen Verwaltung ungetheilt zu, welche bei der betreffenden Leistung allein in Anspruch genommen war.

Art. 2.

Należytości ekspedycyjne od korespondencyi telegraficznéj, wymienianéj pomiędzy stacyami telegrafowemi Związku północno-niemieckiego z jednéj a stacyami telegrafowemi wielkiego księstwa luksemburskiego z drugiéj strony, rozdzielają się jak następuje.

Należytości za jednę strefę odległości pozostają się administracyom stacyi oddania.

Z należytości za dwie i trzy strefy pobiera:

Związek północno-niemiecki dwie trzecie,

wielkie księstwo luksemburskie jednę trzecią.

Należytości za dalszą ekspedycyą po za linią telegrafową, od depeszy poste restante, depeszy morskich, kopii, jak niemniéj należytości za pomnożenie, przypadają w zupełności administracyi téj, która odnośną prestacyą sama pełniła.

Art. 3.

Auf die telegraphische Korrespondenz, welche außer den Telegraphenlinien der Hohen kontrahirenden Theile noch die Telegraphenlinien anderer Staaten berührt, findet dieser Vertrag keine Anwendung.

Art. 3.

Do korespondencyi telegraficznéj, która oprócz linii telegrafowych dostojnych kontrahujących stron narusza jeszcze linie telegrafowe innych państw, nie stosuje się obecny traktat.

Art. 4.

Die wechselseitige telegraphische Korrespondenz wird in formeller Beziehung nach Maaßgabe der

Art. 4.

Wzajemna korespondencya telegraficzna traktuje się pod względem formalnym w miarę

Festsetzungen des Telegraphenvertrages von Paris vom 17. Mai 1865. und des dazu gehörigen Reglements behandelt. Sollten späterhin Nachträge zu diesem Vertrage resp. dem Reglement vereinbart werden, so kommen die neu vereinbarten Bestimmungen auch im telegraphischen Verkehr zwischen Norddeutschen Bundesstationen und Luxemburgischen Stationen zur Geltung. Den Hohen kontrahirenden Theilen bleibt aber das Recht vorbehalten, für den internen Verkehr innerhalb der eigenen Telegraphengebiete selbstständig andere Tarifbestimmungen und besondere reglementarische Anordnungen zu treffen.

Art. 5.

Sollte in Folge etwaiger anderweiter Regelung der Telegraphenverhältnisse zwischen den einzelnen Mitgliedern des Deutsch-Oesterreichischen Telegraphenvereins der Norddeutsche Bund Separat-Telegraphenverträge mit den Süddeutschen Staaten, sowie mit Oesterreich resp. den Niederlanden schließen, so soll dem Großherzogthum Luxemburg der Eintritt in diese Verträge jederzeit freistehen. Für diesen Fall wird das Präsidium des Norddeutschen Bundes dahin wirken, daß der Antheil des Großherzogthums Luxemburg an den vertragsmäßig zu normirenden Beförderungsgebühren:

a) für die telegraphische Korrespondenz zwischen Telegraphenstationen in Bayern, Württemberg und Baden, sowie in den Niederlanden einerseits und den Telegraphenstationen in Luxemburg andererseits auf $1/3$

b) für die telegraphische Korrespondenz zwischen Stationen in Oesterreich und Stationen in Luxemburg auf .... $1/5$

der Gesammttaxe festgestellt werde.

ustanowień traktatu telegrafowego paryskiego z 17. Maja 1865. i należącego doń regulaminu. Gdyby w następstwie miano dodatki do traktatu tegoż resp. regulaminu umówić, wówczas zjednoczone nowo postanowienia nabiorą ważności i w obrocie telegrafowym pomiędzy północno-niemieckiemi stacyami związkowemi a stacyami luksemburskiemi. Dostojne kontrahujące strony atoli mocne są dla obrotu wewnętrznego wśród własnych obwodów telegrafowych samodzielnie inne wydać postanowienia taryfowe i osobne dyspozycye regulaminowe.

Art. 5.

Gdyby skutkiem jakowego inakszego uregulowania stosunków telegrafowych pomiędzy pojedynczymi członkami niemiecko-austryackiego związku telegrafowego, Związek północno-niemiecki miał oddzielne traktaty telegrafowe z południowo-niemieckiemi państwami, jako i z Austryą resp. Niederlandyą zawrzeć, ma wielkiemu księstwu luksemburskiemu przystąpienie do traktatów tychże być każdego czasu dozwoloném. W takim razie prezydyum Związku północno-niemieckiego starać się będzie o to, aby udział wielkiego księstwa luksemburskiego w mających się na mocy układu znormować należytościach ekspedycyjnych ustanowiony był

a) od korespondencyi telegraficznéj pomiędzy stacyami telegrafowemi w Bawaryi, Wuerttembergii i Badenii, jako i w Niederlandyi z jednéj a stacyami telegrafowemi w Luksemburgu z drugiéj strony na .... $1/3$

b) od korespondencyi telegraficznéj pomiędzy stacyami w Austryi a stacyami w Luksemburgu na .... $1/5$

ogólnéj taksy.

Art. 6.

Die Ermittelung und Feststellung der wechselseitigen Forderungen und Zahlungen aus dem internationalen Telegraphenverkehr wird vermittelst monatlicher Abrechnungen bewirkt. Ueber das dieserhalb zu beobachtende Verfahren, sowie über die Art der Ausgleichung der wechselseitigen Forderungen werden die beiderseitigen Telegraphenverwaltungen im Wege des Schriftwechsels sich verständigen.

Art. 7.

Die Hohen kontrahirenden Theile erklären hiermit, und zwar das Präsidium des Norddeutschen Bundes, Namens der Königlich Preußischen Regierung, daß der unterm 3. Juni 1866. zwischen der Königlich Preußischen und der Königlich Großherzoglich Luxemburgischen Regierung abgeschlossene Telegraphenvertrag in allen Punkten außer Kraft tritt, sobald der gegenwärtige Vertrag zur Ausführung gelangt.

Art. 8.

Der gegenwärtige Vertrag tritt mit dem 1. August 1868. in Wirksamkeit. Derselbe ist von Jahr zu Jahr kündbar; es darf jedoch eine Kündigung nur bis 1. Juli jeden Jahres erfolgen, und es bleibt in einem solchen Falle der Vertrag demnächst noch bis ultimo Juni des nächstfolgenden Jahres in Kraft.

Die Ratifikation des gegenwärtigen Vertrages und die Auswechselung der Ratifikations-Urkunden zwischen den Hohen kontrahirenden Theilen soll innerhalb drei Wochen stattfinden.

Art. 6.

Wypośrodkowywanie i ustanawianie wzajemnych pretensyi i wypłat z międzynarodowego obrotu telegrafowego uskutecznia się za pomocą miesięcznych porachowań. Względem mającego się przy tém przestrzegać postępowania, jako i względem sposobu wyrównania wzajemnych pretensyi porozumieją się obustronne administracye telegrafowe w drodze korespondencyi.

Art. 7.

Dostojne kontrahujące strony oświadczają niniejszém, i to prezydyum Związku północnoniemieckiego w imieniu rządu królewsko-pruskiego, iż zawarty pod dniem 3. Czerwca 1866. pomiędzy rządem królewsko-pruskim a rządem królewsko-wielko-księskim luksemburskim traktat telegrafowy we wszystkich punktach traci moc obowięzującą, skoro obecny traktat wnijdzie we wykonanie.

Art. 8.

Traktat obecny nabiera mocy obowięzującéj z 1. Sierpnia 1868. Wypowiedzialnym on jest od roku do roku; wypowiedzenie atoli nastąpić może li aż do 1. Lipca każdego roku, w którym to razie traktat pozostaje jeszcze w mocy aż do ostatniego Czerwca roku następującego.

Ratyfikacya obecnego traktatu i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych pomiędzy dostojnemi stronami kontrahującemi ma w przeciągu trzech tygodni nastąpić.

Dessen zu Urkund ist dieser Vertrag von den Eingangs genannten Bevollmächtigten eigenhändig unterschrieben und besiegelt.

So geschehen

Berlin, den 25. Mai 1868.

(L. S.) Franz v. Chauvin.

Luxemburg, den 28. Mai 1868.

(L. S.) J. P. Föhr.

Die Ratifikations-Urkunden des vorstehenden Vertrages sind ausgewechselt worden.

Na dowód tegoż wymienieni na wstępie pełnomocnicy traktat ten własnoręcznie podpisali i podpieczętowali.

Działo się

w Berlinie, dnia 25. Maja 1868.

(L. S.) Franciszek v. Chauvin.

w Luksemburgu, dnia 28. Maja 1868.

(L. S.) J. P. Foehr.

Dokumenta ratyfikacyjne powyższego traktatu zostały wymienione.

(Nr. 125.) Seine Majestät der König von Preußen haben Allergnädigst geruht, Allerhöchstihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Seiner Majestät dem Kaiser von China, v. Rehfues, zugleich zum außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister des Norddeutschen Bundes zu beglaubigen.

Derselbe hat die Ehre gehabt, sein Beglaubigungsschreiben in dieser Eigenschaft am 11. April d. J. zu überreichen.

(No. 125.) Jego Królewska Mość Król pruski raczył Najmiłościwiéj Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra u Jego Cesarskiéj Mości Cesarza chińskiego, v. Rehfues, uwierzytelnić zarazem jako nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra Związku północno-niemieckiego.

Takowy miał zaszczyt swe pismo uwierzytelniające w téj własności wręczyć na dniu 11. Kwietnia r. b.

(Nr. 126.) Seine Majestät der König von Preußen haben im Namen des Norddeutschen Bundes

den Hamburgischen Generalkonsul Bertram Dybwad zu Christiania

zum Generalkonsul des Norddeutschen Bundes,

den Lübeckischen Konsul Adam Gottlob Ludwig Christian v. Krogh zu Tromsoe,

(No. 126.) Jego Królewska Mość Król pruski raczył w imieniu Związku północno-niemieckiego

hamburskiego konsula generalnego Bertram Dybwad w Christianii

mianować konsulem generalnym Związku północno-niemieckiego,

lubeckiego konsula Adama Boguchwała Ludwika Krystyana v. Krogh w Tromsoe,

den Preußischen Konsul Arild Huitfeld zu Drontheim,

den Sächsischen Konsul Peter Jebsen zu Bergen,

den Preußischen Konsul Thomas Scheen Falck zu Stavanger,

den Preußischen, Mecklenburgischen und Bremischen Konsul und Hamburgischen und Lübeckischen Vizekonsul Otto Carl Reinhardt zu Christiansand,

den Preußischen Konsul Hans Herlofson zu Arendal

zu Konsuln des Norddeutschen Bundes zu ernennen geruht.

pruskiego konsula Arild Huitfeld w Drontheim,

saskiego konsula Peter Jebsen w Bergen,

pruskiego konsula Tomasza Scheen Falck w Stavanger,

pruskiego, mecklenburskiego i bremeńskiego konsula a hamburskiego i lubeckiego wicekonsula Otona Karóla Reinhardt w Christiansand,

pruskiego konsula Jana Herlofson w Arendal

konsulami Związku północno-niemieckiego.

(Nr. 127.) Seine Majestät der König von Preußen haben im Namen des Norddeutschen Bundes

den Hanseatischen Generalkonsul Herrmann Otto Heinrich Leupold zu Genua,

den Preußischen Generalkonsul Christian Franz Appelius zu Livorno,

den Preußischen Konsul Friedrich Stolte zu Neapel

zu Generalkonsuln des Norddeutschen Bundes,

den Preußischen Konsul Johann Caspar Stienen zu Ancona,

den Preußischen Konsul Nicolas Fiorentino zu Cagliari,

den Preußischen Konsul Carl Schmitz zu Florenz,

(No. 127.) Jego Królewska Mość Król pruski raczył w imieniu Związku północno-niemieckiego

hanzeatyckiego konsula generalnego Hermana Otona Henryka Leupold w Genui,

pruskiego konsula generalnego Krystyana Franciszka Appelius w Livorno,

pruskiego konsula Fryderyka Stolte w Neapolu

mianować konsulami generalnymi Związku północno-niemieckiego,

pruskiego konsula Jana Kaspara Stienen w Ancona,

pruskiego konsula Mikołaja Fiorentino w Cagliari,

pruskiego konsula Karóla Schmitz we Florencyi,

den Preußischen Konsul Giulio Jaeger zu Messina,

den Preußischen Konsul Bernhard Adolph Kreßner zu Palermo,

den Preußischen und Sächsischen Konsul Adolph v. Kunkler zu Venedig

zu Konsuln des Norddeutschen Bundes, und

den Preußischen Vizekonsul Friedrich Alexander Marstaller zu Bari,

den Hamburgischen Vizekonsul Nicola Corato zu Tarent, sowie

den Preußischen Vizekonsul Giuseppe Nervegna zu Brindisi

zu Vizekonsuln des Norddeutschen Bundes zu ernennen geruht.

pruskiego konsula Giulio Jaeger w Messina,

pruskiego konsula Bernarda Adolfa Kressner w Palermie,

pruskiego i saskiego konsula Adolfa v. Kunkler we Wenecyi

konsulami Związku północno-niemieckiego, a

pruskiego wicekonsula Fryderyka Aleksandra Marstaller w Bari,

hamburskiego wicekonsula Nicola Corato w Tarencie, tudzież

pruskiego wicekonsula Giuseppe Nervegna w Brindisi

wicekonsulami Związku północno-niemieckiego.

Redigirt im Büreau des Bundeskanzlers.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei (R. v. Decker).

W redakcyi bióra kanclerza związkowego.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni (R. Deckera).